

2015 ע"ה

Rabbi Kanterovitz

Chanukah חנוכה

לא לא היה חנוכה: מלא חנוכה. על אולם עם קבועים: כחותמו. כאלו: והואש' צלפחדו והסיר עליו נענו לו: כי וטעמוס ימים טובים כסלל וטוראלס. לא טלפירין כחלטה על עקבו עלה לקום על וזהו על המס. במדלח: ין: טל'ן: חטע'על'על'על: פקיס. קודם גדול על נפחים: בעל נול חייב. קלה היה לו להגדיל בחכמתו שהגם להנות: כני הטובס פטור. חטע עכרסיה פירסוס קלה העמה קס: וזה לומר. ה'ה קדמי בני חוכה פטור: כסלה

א.ג. ע.ג. כ.א.

כשנכנסו יונים להיכל.

וא"ת וכי בשביל שנעשה להם נס בהדלקה ולא היה זה רק לעשות מצות הדלקה, היו קובעין חנוכה וכל נס שחייב להודת ולהלל הוא בשביל הצלתו ולא בשביל שנעשי' לו נס לעשות המצוה, [וראיה כי בעל הניסים לא הזכירו הנס של הנרות כלל]. וי"ל שעיקר מה שקבעו ימי חנוכה בשביל

4. נחמ"ס
1370
16

מה שנצחו את היונים, רק שלא היה נראה שהי' נצחון ע"י נס הש"י שעשה זה ולא מכחם וגבורתם, ולפיכך נעשה הנס ע"י נרות המנורה שידעו שהכל היה בנס המלחמה ג"כ. ודוקא נס זה נעשה, כי עיקר רשעת היונים שטמאו את ההיכל, וכמו שאמרו שכשנכנסו יונים להיכל ר"ל שהם טמאו את ההיכל. וכן אמר בכל מקום (ע"ב ג"ב ב') אבני מזבח ששקצו אנשי ין וכן בכמה מקומות. והש"י ראה רשעתם שטמאו היכו שלו, ונתן כה ביד חשמנאי [ובנין] שהם כהנים עובד השם בהיכלו, ואלו נצחום דוקא ולא אחרים.

etc
ע"י
חנוכה
1942

מורה צריך נר אודת: זמאי חנוכה רחנן רבנן בכ"ה בכסליו ימי דרעוכה המניא אינו רלא למספר בהון ישראל להתענות בהון שכשנכנסו יונים להיכל טמאו כל השמנים שבחיכל וכשגברה מלכות בית חשמנאי ונצחום ברקו ולא מצאו אלא פך אחד של שמן שהיה מנה בחתמו של כהן גדול ולא היה בו אלא להדליק יום אחד נעשה בו נס והדליקו ממנו שמונה ימים לשנה אחרת קבעום ועשאו ימים טובים בחלל הנדואה * חנן רחם גין היוצא מחרת הפשוט יוצא והויק חייב * נגמל שבעין פשוט. והוא עובר ברשות הדיקים ונכנסה פשתנו לתוך הנרות ודלקה

ע.ג. ע.ג. כ.א.

יום שני ומדליקו ואם הותיר ליום שני מוסף עריו ליום שלישי ומדליקו וכן שאר הימים הותיר ליום שמיני עושה מדורה ומדליקו בפני עצמו דכיון דהוקצצה למצוה אסור להסתפק ממנו ומאי נר חנוכה דתניא * בכ"ה בכסליו יומי כה' דלא למיספד שכשנכנסו יונים להיכל כי טימאו כל שמנים שבחיכל ולא היה להם שמן להדליק בבית המדרש וכשגברו מלכי בית חשמנאי ונצחו ברקו ולא מצאו שמן אלא פך אחד שהיה מונה בחותמו של כהן גדול * כי ולא היה בו להדליק אפי' יום אחד ונעשה להם נס והדליקו ממנו שמונה ימים לשנה אחרת קבעום ימים טובים בהלל ובחודא ת"ר נר חנוכה מצות איש וביתו ותמהדרין נר לכל אחד

3. נצ"כ חנוכה ע"א

ומאי נר חנוכה. לפי נוסף זו מדויק דלא על כלל חנוכה שואל,

דזה פשוט נס הלל וחוכה המצוה שהי' שמס, חלל מנאי נר חנוכה, למאי קבעו חכמים נר. כדלל בעל המני. דלא למספד. גמני וצריף ח'י דלא להסתענא ג"כ, ותמורה לפי

5. גירג קיק אורוה הקו"ב הקו"ב הכ"ל וי -

יש עולם של חול, ועולם של קודש, עולמים של חול ועולמים של קודש, העולמים סותרים זה את זה. כמובן הסתירה היא סוביקטיבית. האדם בהשגתו המצומצמת אינו יכול לפשר בין הקודש ובין החול, ואינו יכול להשוות את סתירותיהן, והן אמנם מיושבות ברום עולם, במכון קודש הקדשים:

1940 ע"ה ע"י ע"א ע"ב

אבל יש שכשאישי ישראלי רואה שח"ו מוכרחה עת צרה לעבור בקטנות נפילה ושבירה, או מתחזק ומתאים א"ע לעת צרה עד יעבור זעם, ואומר לעצמו הן אלם אני עתה, אבל גם האלם מדבר מעט לפי אלמותו ברמיזה, וגם אני מעט אדבר, ארמוזי באלמותי.

אבל כשח"ו מוסיפים הצרות של ישראל להתחזק וכ"א יותר נשבר ורצוץ, אז הוא בחי' והנה [אנחנו] מאלמים אלומים בתוך השדה, שדה גודע היא הבחי' שכל עבודת ישראל מגיע לה ומתקנה בחי' כריח שדה וכו' שפרש"י חקל (שדה) תפוחים, ומחצדי חקלא. מאלמים אלומים בתוך השדה, בתורה ועבודה הבחי' אלם עוד נתאלמה יותר, עד שגם כאלם א"א לדבר, אז והנה קמה אלומתי וגם נצבה. מקודם כבר רציתי להטות

שכמי ולחיות חיי אלמות אבל כשמאלמים אלומים אז לא יכולתי כבר לסבול את האלמות ונתחזקתי לצעק יותר אל ד', ואז והנה תסבינה אלומותיכם וכו' שגם אתם נתחזקתם על ידי, וזה צדיקים מבקשים לישב בשלוח בעוה"ז להתאים א"ע להגלות וצרות. אמר הקב"ה לא דיין להצדיקים מה שמתוקן להם לעתיד לבוא, באמת לא דיין מה שלעתיד יהיה טוב רק גם עתה יעוררו רחמים שמעתה יושיע ד' את ישראל.

ובאמת מה מקום לקושיות ח"ו ולשאלות, הן אמת שיסורים כמו אלו שאנו סובלים עתה באות רק אחת לכמה מאות שנים, אבל מ"מ איך זה נרצה להבין את מעשי ד' אלו, ולהפגם ח"ו כשלא נבין אותם. אם גם קלה אחד של עשב שעשה ד' לא נבין, ומכש"כ שנפש לא נשיג וכש"כ את מלאך וכש"כ את דעתו ית' ואיך זה נרצה בדעתנו להבין מה שהוא ית' ויתעלה יודע ומבין, ולמה זה נפגם איש כזה מיסורים אלו כעת יותר מכל היסורים שעברו על ישראל מאז, למה כשלמד בפסוק גמרא ומדרש ושמע מצרות ישראל מאז ועד עתה לא נפגמה אמונתו ועתה נפגמה, כי אלו האנשים שאומרים שיסורים כמו אלו עוד לא היו לישראל טועים הם, בחורבן ביהמ"ק בביתר וכו' היו כמו אלו (*), ד'

(* [הג"ה: רק בהצרות שהיו עוד שלהי דשנת תש"ב היו כבר, אבל בהצרות משונות, ומיותות רעות ומשונות, שחדשו הרשעים הרוצחים המשונים עלינו בית ישראל, מושלחי תש"ב, לפי ידיעתי בדברי חז"ל ובדברי הימים אשר לישראל בכלל, לא הי' כמותם, וד' ירחם עלינו ויצילנו מידם כהרף עין. — יום ועש"ק י"ה כפליז תש"ג. המהבר.]